

مصاحبه با مبارز ی.پ.ژ. در کوبانی

کوبانی سقوط نمی‌کند!

مطلب پیش رو ترجمه‌ی [مصاحبه‌ای](#) است که در روز هشت اکتبر با میسا عبدو، مبارز ی.پ.ژ/ی.پ.گ. در کوبانی انجام شده است. در این مصاحبه وی از روند نبرد، و مهم‌تر از آن، از رابطه‌ی بین کردها و ترکیه می‌گوید. مصاحبه توسط سد/ت سور از آژانس خبری فرات انجام شده است.

- حملات دارودسته‌ی داعش به کوبانی به بیست و چهارمین روز خود رسیده است و جنگ حتی در خود شهر هم در جریان است. ممکن است ما را کمی در مورد موقعیت کنونی درون کوبانی در جریان قرار دهید؟

تهاجم علیه ما بیش از یک‌ونیم سال است که در جریان بوده است. اکنون داعش از همه‌ی آنچه در اختیار دارد برای حمله به ما استفاده می‌کند. مردم ما، در همراهی با ی.پ.ژ/ی.پ.گ، در برابر لین حملات با روحیه‌ی مقاومت سترگی ایستادند. ما در هر روستا و بر هر تپه شهادی را از دست دادیم. آخرین حمله از پنج جبهه به طور هم‌زمان آغاز شد. داعش نیروهای خود را هم از عراق و هم از سوریه [در اینجا] گردهم آورده و به طرز وحشیانه‌ای از سنگین‌ترین سلاح‌های زمینی علیه ما استفاده می‌کند. مقاومت ما به روز بیست و چهارم خودش رسیده است و هدف و رؤیای آن‌ها لین است که کوبانی را وادار به تسلیم کنند. با این وجود، ما به عنوان نیروهای ی.پ.ژ/ی.پ.گ. و خلق کرد خود را به عنوان نمونه‌ی مثال‌زدنی و شگرف مقاومت ثابت کرده‌ایم. دارودسته‌ی داعش همچنین در شنگال، مخمور و کاتون جزیره اتفاقات غم‌انگیز و مصائب بسیاری را رقم زد. این بار آن‌ها دگر بار حملات خود را علیه کوبانی نشانه رفته‌اند، شهری که بیش از یک‌سال و نیم است که در محاصره‌ی اقتصادی قرار دارد. آن‌ها این رؤیا را داشتند که برای عید وارد کوبانی شوند. آن‌ها گفتند که مراسم نمازگزاران عید را در کوبانی اجرا خواهند کرد؛ اگرچه روحیه‌ی فدایی و مقاومت مبارزان ی.پ.ژ. و ایستادگی افتخارآمیزی که توسط مردم ما به نمایش گذاشته‌شد، رؤیاهای داعش را به یغما داد.

دارودسته‌های داعش برای اینکه وارد کوبانی شوند ناچارند از روی اجساد ما رد شوند. آن‌ها به هیچ‌یک از بخش‌های شهر کوبانی ورود نخواهند کرد، مگر با گذر کردن از به‌خاک‌افتاده‌گان ما. ما عهد کردیم که هیچ موضعی را تا پیش از مرگمان واگذار نکنیم؛ و در وفاداری به این عهد در جاهایی که آن‌ها وارد شهر شده‌اند، مبارزان ی.پ.ژ. به طور قهرمانانه‌ای مقاومت کردند و هرگز تسلیم نشدند و تا آن دم که به شهادت رسیدند به نبرد ادامه دادند. هیچ‌کجا نبوده که ما عقب‌نشینی کرده باشیم یا موضعی را ترک کرده باشیم، و در آینده نیز نخواهد بود. رفقای شهید ما این را برایمان تعیین کردند که داعش به شهر ورود نخواهد کرد، مگر با عبور از روی اجساد ما. تنها زمانی که ما به خاک افتاده باشیم، داعش قادر

خواهد بود که شهر را تصرف کند. به غیر از این راهی نخواهد بود. هیچ محله و خیابانی نیست که آن‌ها به آنجا وارد شده باشند و رفقای ما در آنجا تا لحظه‌ای که به شهادت برسند مبارزه نکرده باشند. بگذارید مردم این را خوب بدانند که: مبارزان ما، کسانی که با روحیه‌ی فدایی مقاومت می‌کنند، هرگز تسلیم نشدند و مواضع خود را ترک نکردند، مگر با شهادت‌شان.

اولین جاهایی که آن‌ها وارد شهر شدند خیابان ۴۸م مشرف به جنوب و شرق بود؛ جایی که برایشان جهنمی دردناک بود. در جاهایی که آن‌ها ابتدا وارد شهر شدند، رفقای ما تلفات بی‌شماری را به آن‌ها تحمیل کردند، و خود به گونه‌ای قهرمانانه به شهادت رسیدند. می‌توان گفت صدها جنگجوی داعش در هنگام ورود به شهر کشته شدند. جنگجویان داعش بر سلاح‌های سنگین اتکا دارند و با بهره‌گیری از تانک‌ها، توپخانه و راکت‌ها می‌جنگند. اما با وجود این، آن‌ها ضربات دردناک متعددی متحمل شدند و تعداد زیادی از نیروهای خود را از دست دادند و عقب‌نشینی‌های قابل‌ملاحظه‌ای را تجربه کردند. تا این لحظه، ما با دارودسته‌ی داعش با کمین و دام و تاکتیک‌های خلاقانه‌ی دیگر همراه با عزم جان‌برکفانه رویارو شده‌ایم، و اولین جاهایی که آن‌ها وارد شدند - قسمت‌های جنوبی شهر و خیلان ۴۸م - را برای‌شان به جهنم بدل کردیم. و همچنان جهنم ساختن کوبانی برای آن‌ها تا همین اکنون ادامه دارد. تعداد زیادی از تانک‌ها، سلاح‌های سنگین، دوشکا و خودروهای داعش نابود شدند. به این معنا می‌توانم بگویم که آن‌ها ضربات مهلک و سنگینی را پذیرا شدند.

- داعش پیش از وارد شدن به شهر، حملات سنگینی را به مدت دو روز بر تپه‌ی مشتور ترتیب داد و مبارزان ی.پ.ژ/ی.پ.گ. ایستادگی عظیمی را بر روی این تپه از خود نشان دادند. ممکن است کمی در مورد مقاومتی که بر تپه‌ی مشتور رخ داد بگویید؟

بله، پیش از این تلاش داعش برای ورود به شهر کوبانی، مقاومت درخشانی در تپه‌ی مشتور به نمایش گذاشته شد. در واقع ما می‌توانیم آن را بدون شک افسانه‌ی مشتور بنامیم. تپه‌ی مشتور با سلاح‌های سنگین از دو سمت جنوب و شرق روستای هلینس مورد حمله و لقع شد. پیش از یورش به مشتور، حملات آن‌ها یکی پس از دیگری در هم شکسته می‌شد. دارودسته‌ی داعش در جبهه‌ی هلینس تلفات سنگینی دادند و بعد از آن مشتور را از همه‌طرف محاصره کردند. اینک داعش حملات خود را از سمت شرق و جنوب بر این تپه افزایش داده است.

در مورد مشتور بسیار می‌توان گفت. زمانی که داعش در آستانه‌ی تصرف مشتور بود، رفیق ما آراین میرکان از سمت شرق به درون دارودسته‌ی آن‌ها یورش برد و با حمله‌ی انتحاری خود بس یاری از افرادشان را به هلاکت رساند. ما می‌دانیم که داعش ده‌ها نفر را در آن حمله از دست داد. رفیق ما آراین و رفقای دیگر تا آخرین لحظه‌ی مرگ در مواضع خود مبارزه کردند و حماسه‌ی مقاومت را بر روی تپه‌ی مشتور از خود بر جای گذاشتند. ما از همان آغاز با خود گفتیم که «آن‌ها تنها پس از گذر کردن از به‌خاک‌افتاده‌گان ما وارد شهر خواهند شد». و با مقاومتی که بر تپه‌ی مشتور رخ داد، وفاداری‌مان را به این گفته اثبات کردیم. به لطف رفیق آراین میرکان، اینک ما می‌توانیم رفقای که قهرمانانه بر روی تپه‌ی

مشتنور ایستادگی کردند و به کاروان شهیدان پیوستند را ببینیم؛ چرا که آَرین انعکاس همه‌ی رفقای مان است که با روحیه و شور جان‌برکف مقاومت می‌کنند. نام او به نام مقاومت بدل شد.

– مردم کرد در شمال کردستان و در پایتخت ترکیه و همچنین در اروپا نشان دادند که همه جا قابل تبدیل شدن به کوبانی است. در مورد این خیزش‌های مردمی چه نظری دارید؟

ما از دیروز اخبار خیزش‌هایی که در کردستان و به ویژه در ماردین و دیاربکر صورت پذیرفته را دنبال کرده‌ایم. من می‌خواهم این را بگویم که نمونه‌های بسیاری از حماسه در این مقاومت بوده است؛ این تنها نمونه‌ی پاسداری از یک منطقه نیست؛ این دفاع از یک کشور و یک خلق است. کوبانی دژ مقاومتِ خلق گرد است و نیز دژ موجودیت آن. چرا که دژی است که در آن چرخه‌ی سیاست‌های انکار و نابودسازی در هم شکسته شده و نظامی برای یک زندگی همراه با آزادی بنیان نهاده شده است. مقاومت کوبانی برای گُردها نام زندگی آزاد است. بنابراین این مقاومت، مقاومت هر چهار منطقه [از کردستان] و مقاومت خیزش‌هایی است که همه‌ی مناطق را به کوبانی بدل می‌کند. خیزش‌هایی که در شمال کردستان و در اروپا در جریان است، به ما نیرو و روحیه‌ی عظیمی می‌دهد. این خیزش‌ها حمایت قدرت‌های هژمونیک از داعش را فرومی‌ریزند. اتحاد قدرت‌های هژمونیک علیه کوبانی تنها خواهان تصرف یک منطقه نیستند، بلکه آن‌ها خواهان خرد کردن اراده‌ی آزاد خلق گُرد هستند. این قدرت‌های دسیسه‌کار قصد دارند که سیاست‌های انکارگرایانه‌ی خود را، که سال‌هاست که به رویه‌ی خود بدل کرده‌اند، پیش ببرند و در کوبانی نیز به اجرا درآورند. بر مبنای چنین درکی، کوبانی یعنی هر چهار بخش کردستان. و دقیقاً به همین دلیل باید خیزش‌های صورت گرفته در کردستان و به ویژه در کردستان شمال و نیز خیزش‌های خلق ما که در اروپا زندگی می‌کنند ادامه یابد. اگر کوبانی سقوط کند، همه‌ی کردستان و شهرهای اروپا به کوبانی بدل خواهند شد. ما این را می‌دانیم و به گرایش و انگیزه‌ی خلق مان در این رابطه باور داریم.

– مبارزانی از خلق‌ها و مردمان دیگر به اینجا آمده‌اند و به مقاومت در کوبانی پیوسته‌اند. این امر را چگونه ارزیابی می‌کنید؟

خلق‌های سرکوب‌شده‌ی دیگر منطقه نیز باید این نکته را بدانند که: کوبانی فقط نماد رهایی و آزادی کردستان نیست، بلکه نماد آزادی همه‌ی مردمان منطقه است. مبارزانی از همه‌ی خلق‌ها در این مقاومت شرکت دارند. ما ده دوست مبارز عرب را در جریان این مقاومت از دست دادیم. یکی از رفقای ترک‌مان از ام.ال.کی.پی. [حزب کمونیست مارکسیست-لنینیست] در مقاومت تپه‌ی مشتنور به شهادت رسید. همه‌ی خلق‌ها در این مقاومت همچون نمونه‌های قهرمانانه‌ای حضور دارند. همه‌ی مردمان منطقه در حال متحد شدن حول کوبانی بر علیه داعش و سیاست نابودسازی قدرت‌های کثیف - که داعش آن‌ها را نمایندگی می‌کند - هستند. مقاومت کوبانی، مقاومت مردم است، و نه فقط مقاومت مردم گُرد.

«اگر کوبانی سقوط کند، ترکیه هم سقوط خواهد کرد»

– طیب اردوغان در سخنرانی دیروزش [در روز هفتم اکتبر] گفت «کوبانی سقوط کرده است، این شهر سقوط می‌کند». شما در رابطه با این اظهار نظر چه می‌گویید؟

تهاجم داعش به مثابه یک ایده گسترش یافته است و این ایده و مفهوم در روزهای اخیر آشکارتر گشته است. دولت ترکیه رویکرد دوپهلویی نسبت به این موضوع دارد و می‌گوید که آن‌ها هیچ حمایتی را [برای داعش] تأمین نکرده‌اند، و این در حالی است که همه‌ی وقایع تأیید می‌کنند که دولت ترکیه در [گسترش] این ایده و باور شریک است. دولت ترکیه بایستی فوراً از این سیاست‌هایش دست بکشد، در غیر این صورت با ناکامی بزرگی روبرو خواهد شد و اوست که بازنده‌ی نهایی خواهد بود. مقاومت در کوبانی، همچنین مبارزه‌ای است برای ایجاد ترکیه‌ای دموکراتیک. و در عین حال، مبارزه‌ای برای دموکراتیزه شدن در عراق، ایران، سوریه و خاورمیانه. بر مبنای چنین درکی، اردوغان باید آگاه باشد که اگر کوبانی سقوط کند، ترکیه هم سقوط خواهد کرد. و ناکامی عظیمی برای دولت ترکیه به جا خواهد ماند. اردوغان می‌گوید «کوبانی سقوط کرده است، لاین شهر سقوط می‌کند»؛ در واقع او در لاین باره رویاپردازی می‌کند، و البته که او تنها خواهد توانست که سقوط کوبانی را در رؤیایش ببیند. کوبانی سقوط نمی‌کند و سقوط نخواهد کرد. من می‌خواهم این پرسش را مطرح کنم: آیا مقامات حکومت ترکیه این امر را به حساب آورده‌اند که چگونه میلیون‌ها کُرد جان‌برکف دولت ترکیه را برای مسئولیت لاین اتفاق فصل‌الخطاب قرار خواهند داد؟ در عین حال، مردم تُرک باید در برابر این سیاست‌ها به پا خیزند، همان‌طور که رفیق تُرک ما از ام.ال.کی.پی. به پا خاست، و در این راه به شهادت رسید.

- به نظر شما حملات هوایی نیروهای ائتلاف علیه مواضع داعش در کوبانی کافی است؟

ما می‌توانیم بگوییم که نیروهای ائتلاف بسیار دیر به این نتیجه رسیدند که داعش را مورد حملات خود قرار دهند. آن‌ها این تصمیم را زمانی گرفتند که دیگر خیلی دیر شده بود. از نظر نتیجه و ماحصل هم این حملات چندان تأثیرگذار نبودند. اگرچه باید این را تأیید کنیم که در طول دو روز گذشته، حملات هوایی این نیروها تهاجم دارودسته‌ی داعش را تحت تأثیر قرار داد. خبرد اکنون درون شهر جریان دارد و در نتیجه لازم است که هماهنگی این حملات با ما افزایش یابد. اگر نیروهای ائتلاف واقعاً قصد نابودی داعش را دارند و در این رابطه صداقت دارند، اکنون قریب به اتفاق نیروهای داعش در عراق و سوریه در اطراف کوبانی مستقر شده‌اند؛ پس آن‌ها باید به طور مستمر مواضع داعش را در این منطقه مورد هدف قرار دهند، و البته در رابطه با حمله‌ی هوایی به مناطق نزدیک به شهر با ما در هماهنگی کامل باشند. اگر داعش در کوبانی شکست بخورد، کار آن‌ها در همه‌جا تمام خواهد بود. به هر حال، باید بگوییم که حملات هوایی در طول دو روز گذشته مثبت بوده است. نیروهای ائتلاف باید همچنین ما را از نظر سلاح و مهمات مورد پشتیبانی قرار دهند؛ زیرا ما از هر طرف محاصره شده‌ایم و فاقد هرگونه سلاح سنگین هستیم. ما تاکنون با همین کلاشینکوف‌هایمان داعش را متوقف کرده‌ایم. امیدوارم هیچ‌کس از این گفته برداشت اشتباهی نکند، ما حتی تحت شرایط موجود برای سال‌ها با داعش خواهیم جنگید؛ اما نیروهای ائتلاف باید ما را در رابطه با سلاح حمایت کنند.

“مقاومت کوبانی، مقاومت زنان است”

- به عنوان آخرین بخش از این مصاحبه، قصد دارید چه نکته‌ای را بیان کنید؟

من می‌خواهم به مقاومت زنان به مثابه مبارزه‌ای سترگ که در کوبانی جریان دارد اشاره کنم. می‌توانیم بگوییم که مقاومت کوبانی به طور مشخص مقاومت زنان است. به عنوان نمونه‌ای متاخر، می‌توانیم در شخص آرین میرکان رهبری جان‌برکفانه‌ای که زنان در طی مقاومت در کوبانی از خود نشان داده‌اند را دریابیم. این مقاومت و مبارزه همچنین به ما نشان می‌دهد که در اینجا زن آزاد کُرد تا چه اندازه هستی یافته است. این مقاومت به موجب آرین میرکان و رهبری زنان همچنان خواهد رویید و حملات جان‌برکفانه ادامه خواهد یافت. من می‌خواهم به خلق کُرد و همه‌ی بشریت بگویم: این مقاومت، مقاومت همه‌ی مردمان است و اینجا قلب مبارزه‌ی بشریت علیه دارودسته‌ی کثیف و ضدانسانی داعش است. کوبانی مقاومت بشریت است؛ و ما از همه‌ی بشریت می‌خواهیم که ما را در این مبارزه مورد حمایت قرار دهند.

ما یاد شهدای مان که در خیزش‌های کردستان شمال کشته شدند را گرامی می‌داریم، و به خانواده‌های آنها و خلق‌شان تسلیت می‌گوییم.

ترجمه: طاها زینالی

منبع: [Interview With YPJ Commander In Kobanê: Kobanê Will Not Fall](#)